

Viser det sig da, at disse Ulemper virkelig indtræde, vil Stemningen maaskee slaae om, og der kan da blive Tale om igjen at forlade denne Ordning; men lad os fremfor Alt slaae denne Mistanke ud af Livet, ved uden allfor lange Forhandlinger at lade et Lovforslag som det foreliggende faae Lovskraft, forsaavidt det slaaer til os.

Justitsministeren: I Anledning af den ærede Forslagsstillers Ytringer skal jeg blot tillade mig et Par Ord. Det maa være en Misforstaaelse, naar han har troet, at jeg befrygtede mindre rigtige Erklæringer; det var mindre fuldstændige Erklæringer, som jeg sagde, at man kunde befrygte fra Embedsmændenes Side, naar de vidste, at der kunde forlanges Afskrift af Erklæringerne. — Endvidere skal jeg tillade mig at udtale, at jeg ingenlunde har villet fremme, men tværtimod frygtet for, at en Dobbeltthed kunde opstaae ved den Art Offentlighed, som i Lovforslaget er tilstøttet. — Efter den ærede Rigsdagsmands Ytringer skulde man ogsaa troe, at jeg havde stillet Ophævelsen af Circulairet af 1ste Juli 1860 i Udset; jeg har tværtimod sagt, at der ikke var fjerneste Tale derom, men at man maatte oppebie, om der skulde vise sig skadelige Følger af Circulairet. Endnu have saadanne Følger ikke viist sig, ligesom heller ikke Trangen til at benytte det har været meget stor. — Iøvrigt kan jeg være enig med den ærede sidste Taler i, at der hos Befolkningen er en stærk Opinion for en saadan Lov, og det skulde være mig kjær at imødekomme samme, men det er min Overbeviisning, at Trangen ikke er tilstede, og at man først bør oppebie, at der møder flere Tilfælde, som paavise en saadan, end de faa, der have viist sig, siden Circulairet udkom.

J. A. Hansen: Den ærede Justitsminister siger, at man skal vente, indtil der møder flere Tilfælde, som paavise, at der er Trang til Loven tilstede; men hvorledes kan dette skee, naar man vanskeliggjør den saakaldte Afgang til at faae Erklæringer meddeelt paa saa mange Maader, som jeg har ophøst, at man gjør? Afstrækker man ikke netop derved dem, der ønske at faae Erklæringerne meddeelte, fra at henvende sig til Ministeriet derom? Naar

man siger til den Mand, der ønsker sig en Erklæring meddeelt, at han maa indgive skriftlig Ansøgning derom, og denne Ansøgning igjen skal undergives andre Embedsmænds Erklæring, forinden den kommer til vedkommende Minister, eller naar man affpiser den Mand, der kommer i et Contoir for at affskrive en Erklæring, eller for at erholde en Afskrift af den, med, at en Embedsmand flygtig oplæser Erklæringen og lader den Sægende gaae med den Bæske, saa mener jeg, at det vilde være besynderligt, om der skulde møde saa mange Tilfælde, at det deraf vilde fremgaae, at Trangen er tilstede. Den ærede Minister maa erindre, at kun meget Faa, som komme i Ministeriet angaaende en saadan Sag og der møde mindre god Villie, ikke derved lade sig afstrække og blive horte en anden Gang. Det bliver derhos bekendt rundt omkring i Landet, hvorledes man bliver affærdiget i Ministeriet; det hedder, at en Mand oplæser Erklæringen meget flygtig, og at man dermed er færdig; men dette foranlediger, at en Mængde Andre, som kunde have lyst til at kjende de deres Ansøgninger vedkommende Erklæringer, raisonere som saa: Saaledes er det gaaet den og den; hvad nytter det, at vi gaae derop. Paa den Maade faaer man ikke noget Beviis for, at der er Trang til en saadan Lov tilstede. — Naar den ærede Minister sagde, at han ikke havde villet fremme, at der kunde finde en saadan Dobbeltthed Sted; men at han frygtede for, at den vilde finde Sted, saa siger jeg, at der ikke er Noget at frygte i saa Henseende, naar den vedkommende Minister ikke vil indlade sig derpaa; thi meddeler en Embedsmand en privat Erklæring, og Ministeren da siger: Gjør ikke det for Fremtiden, jeg taaler det ikke, saa er det dermed forbi; men tager Ministeren imod den private Erklæring, og maaskee oveni købet taler den vedkommende Embedsmand, fordi han i en privat Erklæring meddeler, hvad han ikke har villet høre offentlig for Ansøgeren, saa vil denne Dobbeltthed indtræde. Denne Frygt hos Ministeren er derfor efter min Overbeviisning fuldstændig ugrundet.

Casse: Jeg har saa ofte hørt Beilighed til at udtale min Anskuelse om den Gjenstand,